

[Svend Auken]

tænker naturligvis på den amerikanske optræden over for Nicaragua i en sag, som vi snart vil sørge for bliver sat på folketingets dagsorden. Jeg tænker naturligvis på den sovjetiske fremfærd i forhold til Afghanistan. Og jeg tænker endelig på den franske behandling af miljøskibet »Rainbow Warrior«. Man spørger sig selv, hvordan statsledere med kendskab til disse forhold og kendskab til anvendelsen af disse metoder stadig hyklerisk kan tale om den internationale terrorisme.

Også de danske problemer går statsministeren uden om som katten om den noksom bekendte varme grød.

Det er flot, at vi aldrig har købt så mange biler i udlandet, som vi har gjort i det sidste par år. Det er flot, at vi har købt video- og stereoanlæg som aldrig før. Det er flot, at vi sætter forbruget i vejret. Det er flot, at vi også ansætter folk til at klare en stigende beskæftigelse i restaurationsbranchen, service-sektoren og den industri, der leverer til hjemmemarkedet.

Det er fornemt, hvis man vel at mærke har råd til det, men hvad er det, der er sket under den borgerlige regering? Under den borgerlige regering er der sket det, at en gæld på 140 mia kr., som man overtog i sommeren 1982, på blot 3 år er steget til 240 mia kr. Statsministeren er lige ved, hvis han får lov at sidde længe nok – en 4-5 års periode – at kunne klare en gældsstiftelse, der er lige så stor som den, alle hans forgængere præsterede i hele den forudliggende Danmarkshistorie.

Jeg ved godt, at statsministeren taler uden om disse problemer. Så er osteeksporten i Østlolland i juli måned lige akkurat lidt bedre end sidste år, og hvis man sammenligner osv. og gør ved, ja, så kan statsministeren, ligesom han gjorde det sidste efterår, bortforklare tallene.

Men hvad er tallene? Underskuddet i 1983 var 11 mia kr. Underskuddet i 1984 var 17 mia kr. Underskuddet i år bliver 21-22 mia kr. Hvis folk ikke kan lide den sidste prognose – og jeg ved godt, at økonomiministeren siger kun 20 mia kr. og statsministeren kun 19 mia kr., måske 19,5 mia kr. – kan vi holde os til de tal, vi kender, nemlig halvårstallene for 1983, 1984 og 1985. De var i 1983 5 mia kr., i 1984 9 mia kr. og i år knap 13 mia kr.

Regeringen fik en chance for 3 år siden. Den kom til samtidig med, at konjunkturerne vendte. Det skal være den vel undt, ligesom det skal være det danske samfund vel undt. Den overtog en kraftigt forbedret konkurrenceevne. Den havde chancen, men den brugte den ikke.

Vi har stadig den samme arbejdsløshed, endda en arbejdsløshed, der er sammensat mere uretfærdigt end tidligere, idet det især er kvinderne, der rammes af den, og vi har en voldsom vækst i udlandsgælden.

Men statsministeren og hans regering har ingen planer, ingen forslag, ingenting til imødegåelse af denne situation, men de glæder sig over bilerne, stereoanlæggene, videoapparaterne osv., som vi også glæder os over, hvis vi bare havde råd til det.

Vi har opfordret regeringen til bredt at tage en forhandling om, hvordan man på samme tid kunne styrke eksporten, selektivt begrænse importen og fremme opsparringen herhjemme. Regeringen har sagt blankt nej, og jeg vil ikke gentage denne opfordring i dag. Nu må regeringen træde i karakter og blive regering igen, men vi kender svaret, at før den 19. november, eller som økonomiministeren diplomatisk siger det: før årsskiftet, skal der i hvert fald ikke diskuteres økonomisk politik herhjemme.

Vi har fra den socialdemokratiske oppositions side bestræbt os på ikke bare at kritisere, men også at fremlægge et alternativ, og jeg har gennemgået dette alternativ på det udenrigspolitiske område.

På det indenrigspolitiske område er det udtrykt i vort program »Danmark for hele folket«. I dette navn ligger naturligvis, at vi ikke ønsker en udvikling herhjemme, hvor man kun begunstiger et fåtal. Vi ønsker ført en politik, der gavner alle, eller som hr. Anker Jørgensen sagde på vort partis årsmøde: vi ønsker ikke at kaste nogen over bord, for at skibet skal sejle hurtigere.

Vi afviser altså det spaltede samfund, et Overdanmark og et Underdanmark. Vi tager afstand fra den socialt uretfærdige fordeling herhjemme. Vi ønsker et samfund, hvor der er plads til alle, hvor der er brede rammer, hvor der er tryk, og hvor der er brug for alle. Vi ønsker også et samfund præget af demokrati og folkestyre. Vi afviser indenrigsministerens detailstyring af hver eneste beslutning, der træffes ude i kommunerne.